

VALENTÍNSKA KVAPKA KRVI

Valentínska kvapka krvi sa konala na našej škole prvýkrát 23. februára 2010. Mnohí študenti, ktorí dovŕšili vek 18 rokov, sa preto rozhodli darovať krv. Ráno sme sa stretli v škole, aby sme pripravili miestnosť, v ktorej sa to všetko odohrá. Netrpezliví a s bojzlivým pocitom sme čakali, kedy do školy prídu pracovníci transfúznej stanice. Po ich príchode sme vyplnili dotazníky, spravili nám krátke vyšetrenia, aby zistili, či

možeme prísť k samotnému darovaniu. Ak bolo všetko v poriadku, už sme sedeli v kres-

lách a naša krv tiekla do určených zberných vreciek.

Samozrejme, väčšina z nás darovala krv po prvýkrát a pred odberom sme mali strach z toho aké to bude. Všetko dobre skončilo, a tak sme boli radi, že sme to zvládli. Určite sa nájdú takí, ktorí si povedia, že to bolo prvý a poslednýkrát. Mnohých to však možno nako- plo a budú k tomu pristupovať častejšie. Veď už vieme, čo nás čaká. Nemôžem ne- spomenúť aj našich profe- sorov, ktorí sa tiež pridali k nám študentom.

- Nika -

Počas druhého dňa písomných maturit skúšok - 17. marca - naša trieda navštívila Hospic Svätej Alžbety v Ľubici. Hneď ako sme tam dorazili, milo nás privítal ThDr. Štefan Kuffa, ktorý je pred- staveným hospicu.

Okolo pol desiatej sa začala prednáška venovaná starostlivosti o pacienta v hospici. Ujasnil nám, čo je pre hospic typické a čím sa líši od iných zdravotníckych zariadení. V hospici sa poskytuje komplexná ošetrovateľská, lekárska a spirituálna starostlivosť pre ľudí vo veľmi pokročilom štádiu choroby. Mnohokrát nám prízvukoval, že cieľom hospicu nie je úplné uzdravenie ako si to niektorí myslia, keď prichádzajú so svojimi príbuznými. Zdravotnícki pracovníci sa snažia o uspokojenie potrieb terminálne chorého na princípe holistického prístupu. Svoju pred- nášku obohatil o rôzne zážitky, takže prednáška bola veľmi za- ujmavá. Ku koncu návštevy nás previedol celým zariadením. Hospic v Ľubici má

24 lôžok, pričom každý pacient je na izbe sám. Príbuzní môžu sprevádzať blízkeho počas liečby i v období zmierovania sa so smrťou blízkeho. Od nemocnice sa to líši tým, že návštevy sú 24 hodín denne a príbuzní môžu ostať na izbe pa- cienta a dokonca tam aj prespať. Čo mňa

veľmi upútalo, bola hrubá kniha na začiatku chodby hospicu. Vyzeralo to ako kronika, kde sa ľudia podpisujú. No, keď som si všimla názov, bolo tam napísané Kniha zomrelých. Na začiatku strany bol dátum a pod ním mená zosnulých pacientov (denne aj 4 ľudia).

V Hospici v Ľu- bici to majú veľmi

W hospici.

pekne a útulne vy- bavené. Nevyzerá to ako nemocnica ale ako útulný domov pre týchto pacientov. Po tejto prednáške a prechádzke po zariadení sme všetci odišli s myšlienkami, že práca zdravotníckych pracovníkov v tomto zariadení je mimoriadne náročná a vzdá- vame úctu ľuďom, ktorí našli v sebe poslanie pracovať v hospici.

A na koniec to vystihuje asi jedna veta, a to, že povolanie sestry nie je len povolaním, ale pre- dovšetkým poslaním.

- Mirka -

